

Královně - Láďa Svoboda

G D Emi D Emi
1. Má královno já neusnu, vždyť marně volám sen.
G D Emi D Emi
Můj spánek kdesi zůstal stát jen vámi okouzlen.
D Emi D Emi
Vaše oči nosí hloubku hvězd a dálkou nekončí
G D Emi D Emi
a skrývá se v nich tolik cest, které jen smutek odloučí.

C D G A
R: Na vás teď číši pozvedám, loutnu lásky nechám znít
Emi D C D
a dojat krásou poklekám, něžnost vám z dlaní pít.
G D Emi A
Ať znějí písňe trubadůřů, ať není to jen sen,
Emi D Emi D Emi
vám patří moje poklady, mé srdce moje zem.

2. I vůně růží z léta vrací se, třeba v oknech kreslí mráz.
A před vámi jen sklání se, tak jako mnohý z nás.
Každá slza, která padá v klín, je perlou vašich řas.
Ta něžná tvář, váš dívčí vzhled je zemí plnou krás.

R:

3. Hebkost vlásků rána předčí i a pohled svítání
A když uslyším váš hlas se smát to zvony vyzvání.
Do smrti chci vás milovat váš pohled v srdci nést,
naši lásku věrně uchovat, ten květ dál nechat kvést.

R: